

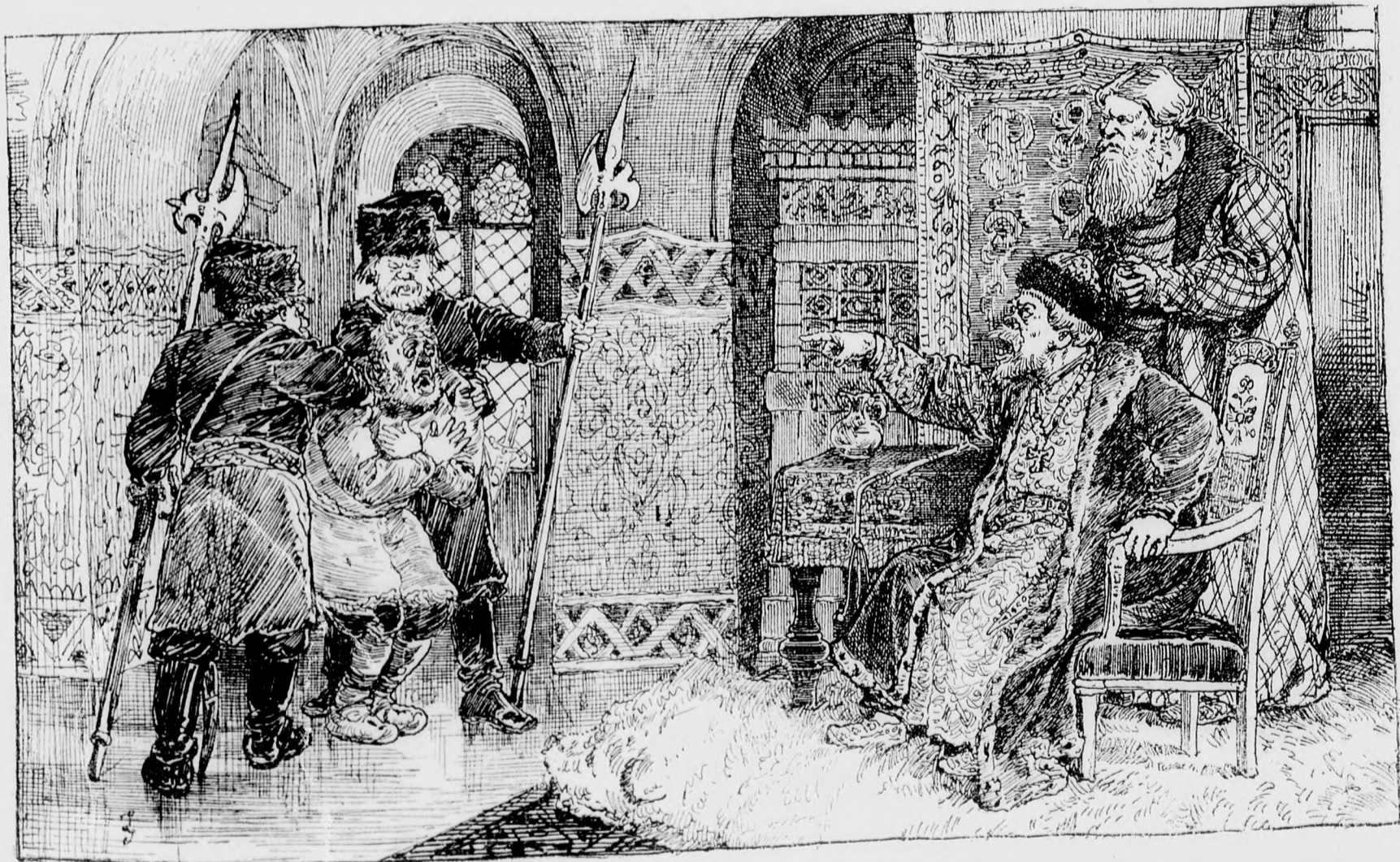
I. kötet.

Budapest, 1886. november 3-án.

40. szám.

A köszvény-kúra.

Muszka életkép.



Gudonov Borist, Moszkva nagyherczegét, a rettenetes Iván egyik fiát, a köszvény olyannyira kinzotta, hogy

udvari orvosára, miután kijelentette, hogy emberi tudomány baján nem segíthet, 50 kancsukát méretett.

Egyes szám ára 16 kr.

De ez sem segített baján, mely a nagyherceget órákig kínozta, mikor tehetetlenül hevert betegágyán. Kihirdetése az egész kormányzásban, hogy bárkit — nem és vallás különbség nélkül — ki őt a köszvényből kigyógyítja, az nagy kegyben s ajándékban részesül.

Ezt meghallotta Hanka, Uzilef Iván szabómester fiatal felesége, kinek ép ezelőtt heves szóváltása volt urával egy megégetett kedvencz ebéde miatt, mely szóváltás az oroszoknál divó szokás szerint ütleggel végződött. Ő, ki szorgalmas, takaros s munkás asszony volt, ezért bosszút forralt. Midőn a császári kikiáltót meghallotta, egyenesen a palotába sietett s tudára adta a patientsnek, hogy férje egy titkos szernek birtokában van a köszvény ellen, melyet azonban csak nagyritkán alkalmaz, ha a feltűnést kikerülheti. Gudonov kiadta a parancsot, hogy a szabót tüstént eléje állítsák.

— Alávaló sarjadéka egy hunczutnak, te! — rivalt a nagyherceg a szabóra, — minden teketória nélkül fel kellene téged köttetnem, hogy köszvény elleni szered előttem titkoltad, de megkegyelmezek életednek, s parancsolom, rögtön láss a gyógyításához!

— Egy kösz—vény elle—ni sze—e—rt?! — kegyelmes uram?! — dadogá a halálra rémült szabó. — Isten tudja, én olyat nem ismerek!!

— Akkor majd megismertetlek egygyel; — Sergei! — mondá a szolgájához fordulva — 50 kancsukát huzass ezen emberre, azután hozd ide vissza!

A szerencsétlen szabó csakugyan megkapta az 50 ütést s újból a nagyherceg elé vezették, ki minden további szavaiba így vágott közbe:

— Akarsz-e vagy nem? Igent vagy nem-et akarok hallani?!

— Igen, — orditá magán kívül a szabó az újbóli ütésektől való félelmében — csak hogy 2 heti idő kell a gyógyszerek összekeresésére.

— Legyen meg, — mondá leereszkedőleg a nagyherceg, — köszönd feleségednek, hogy titkod nekem elárulta, mert máskülömben nyakas természeted megbánta volna. A kúra alatt nálam fogsz lakni a palotában, felügyelet alatt, ehetsz s ihatsz a mit s a mennyit szemed-szád kíván. Most Isten veled!

A mikor a szabó az ajtón kitámolygott, két vad kinézésű tatár fogadta, kik előre megmondták neki, hogy szökésre ne is gondoljon, mert külömben lelövik. Itt állt a szegény szabómester a gyönyörű berendezésű szobában, eltelve keserűséggel s kétségbeesve, ezerszer elátkozva neje bosszuálló természetét s az elégetett ebédet, mely mindennek az oka volt. Elveszettnek hitte magát, de minden további kínzásnak elejét veendő, ráadta fejét az állítólagos kúrára.

Az Oska folyam partjai híresek Oroszországban buja növényeiről s virágos mezeiről, melyekről valaha hallott Iván, s azon gondolatra jött, hogy egy fürdőt készített

gyökerek- s virágokból a nagyhercegnek. Hozatott is egy szekérrel azokból s egy meleg fürdőt készített. Ivánnak jelen kellett lennie, midőn a nagyherceg, kit épen kintzott a köszvény, a fürdőbe lépett, s képzelhető az önkénytelen gyögművész meglepetése, midőn a nagyherceg kéjjel nyujtózott el a fürdőben, érezve, mint hagyják el a köszvény pokoli fájdalmai tagjait. Még három fürdő, s a nagyherceg teljesen kigyógyult.

— Uzilef Iván, — mondá a helyre állított, — te tulajdonképen azt érdemelned, hogy felköttesselek, mert uradat szenvedni nagytad, a nélkül, hogy mennyei gyógyszerrel megismertetted volna, de lásd, hogy elnéző vagyok, hanem akaratoskodásodért még 50 kancsukát kapsz. Sergei, — mondá szolgájához fordulva, — teljesítsd ítéletem ezen embertelen teremtesen s azután hozd ide vissza!

A büntetést Sergei felügyelete alatt a legnagyobb pontossággal hajtották végre, s midőn a szegény szabó a nagyherceg színe elé visszavánszorgott, emez mosolyogva nyujtotta feléje kezét.

— Fiam, — mondá meghatva a nagyherceg, — önfejséged példásan megbüntettettem, de lásd, hogy én se vagyok fukar, neked adom ezen diszbundát a legdrágább czobolyprémiummal! azonkívül neked adom Wabrow jószágom 1000 lélekkel s nemessé teszek! Meg vagy elégedve, Iván???

— Az ur tartsa meg százezer esztendeig kegyes jószívű uralkodómat, — dadogta a megajándékozott, kezeit az oly kegyetlenül ellátott helyről elluzva s mellén keresztelve, — nagy az Isten!

Midőn hazajött, átölelte Hankát az új nemes.

— Üdvözöllek, kegyelmes férjem s uram, — mondá — s szerencsésnek érzem magam oly férfinak neje lenni, kinek szerénysége s mély belátása oly nagy ismeretekkel s bölcseséggel párosul!

— Fogd be a szád asszony, tudok mindent, — kiálta fájdalmasan Iván, —! ördög és pokol —! hogy éget —! hanem őrizkedjél tőle, hogy engem valaha, mint gyögművészt ajánlj!

— Ne félj, nem teszem, — mondá, — de szerencséd mégis csak nekem köszönheted.

Rigó.

Mindenkivel volt...



Mindenkivel volt találkozóm,
Csupán téged kerültelek.
Agyonütöttem eként napom,
Kitünő módon, azt mondhatom,
Nyugodt-unottan, nélküléd.

Ah, a világot rászédhetém,
S a napot, de nem éjemet!
Álmomban csak te jöttél elém,
Eléd borultam, úgy kerülém
Szemrehányó tekinteted.

Bartók Lajos.

Ugy is jól van.



Elgyalogolt a tót ember egy mezőváros országos vásárjára, számítván, hogy a vásárnapig majd csak odaterem tót atyafi kompánistája is a vászonportékával.

De a vásár már délelőtt 10 óra felé javában folyt, a kompánista atyafi ám még se volt ott.

— Mit csináljak én portéka nélkül? — gondolá a szegény tót magában, de csakhamar ráakadt szeme egy rakás téglára és kész a spekuláció; — egypár téglát összezúzom porra, is eladom, mint balhaport.

Alig mult el egy fél óra és a tót atyafi egy kis zacskóval már odaáll a főtemplom-térre:

— Vegyenek balha-por! balha-por vegyenek! — kiabálta, és a parasztasszonyok garasával vették is.

Midőn délután a vásáros nép haza felé indult, két ösmerős egyfalubeli asszony a város végén revidiálva vásárlásaikat, az egyik elkiáltja magát:

— Jézus Mária Szent József!

— No mi baj? — kérdi a másik.

— Hát balhaport vettem egy tót embertől és elfelejtettem megkérdezni, hogy mikép kell vele bánni.

— Biz Isten én is vettem két garasért, de én sem kérdeztem, hát szaladjunk vissza, hátha még ott találjuk.

És csakugyan majd lélekezésüket vesztve szaladtak a főtemplom-térre.

— Hallja csak, mi magától balhaport vettünk.

— No, — felelt a tót, — ha vettek, meg is fizették az árát.

— De nem mondta ám, hogy mikép kell a porral bánni.

— No hát az nagyon egyszerű, ha megfogja a balhát nagyon gyengén nyomja meg a balha szájacskáját, is ekkor egy kis késhegyére való port öntsön bele is biztosítom, hogy a balha nyomban megdöglik.

— Ostoba tót! — kiált rá az asszony, — hiszen ha már megfogtam, akkor agyon is nyomom!

— No hát, ud is jo van! — felelt a tót.

A ló bosszúja.

Megrugta a huszárt lova, a miért így dorgálta meg:

— Akasztófára való vagy te, Muczi! Mióta a káplárnak bejelentettem, hogy mustráljon ki, azóta vagy ilyen rugós.

Egy öngyilkos.

Egy öngyilkos a Dunába ugrott és azt írta névjegyére: Bús Pál a nevem, Kókán születtem és fürdeni akartam, de belefultam.

Egyedül.



— Mikor találhatom egyedül az orvos urat? — kérde egy beteg az orvos inasától.

— Kettőtől hétig rendelő órája van, akkor mindig egyedül van, — válaszolt az inas.

A ludasok.

Egy plebános egy alkalommal a világ romlottságáról tartván beszédet, egyesekre rá akarván ijeszteni, ezeket mondta:

— Különösen az asszonyok súlyedése öltött nagymérvet. Ujjal fogok rámutatni azon magáról megfejtkezett asszonyra, a ki férje ellen legközelebb is hűtlenséget követett el.

E pillanatban a templomban lévő valamennyi asszony, mintha orrát fujná, pad alá dugta fejét.

Az igazi jogász.



Terka. Látod, Böske, az új szobaurról már elhiszem, hogy igazi jogász, nem olyan, mint az a másik volt, a ki két forintot fizetett havonként a puczolásért.

Böske. Ez többet fizet?

Terka. Ez csak egy forintot fizet, de legalább meg is csipked néha-néha.

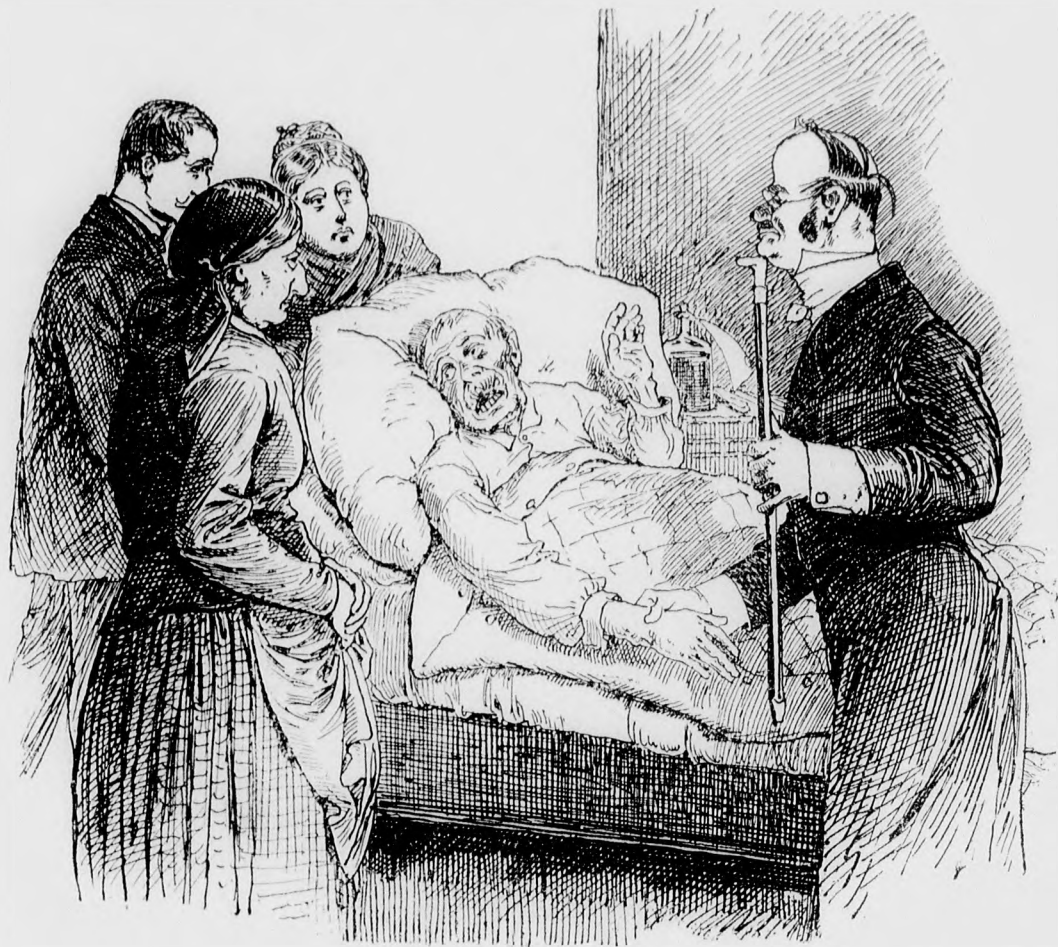
A patikában.



Egy ur, kinek orrán egy kis pattanása volt, befordul egy gyógyszerészhez, s kér tőle valami kenőcsöt, hogy ezen kellemetlenségtől megszabaduljon. A gyógyszerész, ki igen szerette dicsérni szereit, adott is neki valami irt, mire az ur azt kérdi, hogy elmulik-e baja e gyógyszerertől?

— Oh kérem, — mondá a gyógyszerész, — ez a kenőcs oly kitünő, hogy ettől még uraságod orra helye sem marad meg.

Mentegetődzés.



*Fekvő beteg (a környezethez). Küldjétek el ezt a vén szamarat!
Doktor. Félrebeszél, kérem!*

Azt otthon is tehette.



Schiml Gezékiel elvitte a fiát Olaszországba. A fiatal sarjadék el van ragadtatva a gyönyörű természet, különösen pedig Nápoly által és ihletten felkiált:

— Isthem, be nacczerő ety látomán; csakogyan: Nápolyt látni és meghalni!

— Wie hájszt? Megholni — mostan, mikhor annyi pénzbe kerölt az otazás, te szomár kölök; akkor minek jütthél ide!

Falusi illumináció.

István nádor negyvenhétben
Körutját hogy ejti,
Zalában egy furcsa látvány
Bámulatra kelti.

Keszthely táján, csendes estén
Előre mint léptet,
Feltűnik egy sajátságos,
Túlvilági képlet . . .

Gyülevész községnek minden
Háza és palánkja
Egy tündéri fényben uszik,
Tiszteletül mára.

Mi lehet ez? kérdi Vayt
Meglepetve István.
«Uram! nádor, a távolban
Nem láthatom tisztán.»

De közelebb érve, látják,
Hogy vannak ott tökök,
Mit a község a házakra
S kertekre felkötött.

S a tököknek van kivágva
Szeme, szája, orra,
Azokba világításul
Égő gyertya tolva.

Igy azután sok ezer tök
Világít az éjben,
Mind megannyi emberi fej
Tűzet leheltében.

S nincsen a világításnak
Se hossza, se vége.
A sok gyertya a sok tökben
Olthatatlan ége.

István nádort faluvégen
Küldöttség fogadja.
Odagyült a község s vidék
Apraja és nagyja.

Élükön az utibiztos
Egy szekeren állva
Fogadja a nádorispánt,
Folyton peroralva.

Elmondja, hogy a megyének
Ő a kiküldöttje,
S nem is csupán utbiztosa,
De tisztos esküdtje!

És ezalatt, mert fejének
Nagy a kopaszsága,
Ő is egyben odaillett
A tökök sorába.

Ugy hogy István a nagy kopasz
Fejet amint nézi,
Kisérete tagjaihoz
E szókat intézi:

«A gondolat nem rossz! sok tök
Disziti e falut,
Ott is van egy! De abból a
Gyertya már kialudt!»

Tuboly Victor.

Jelmezbálban.

Az abonyi álarozos bála a meglehetősen testes Fügefayné libapásztorlány jelmezében jelent meg.

— Ah, kedvesem, — szólítá meg egy pajkos gavallér, — megetted minden libádat?

Leány hűség.

Kinyilott egy rózsa
Pirkadó hajnalkor.
Megcsókolt egy kis lány
Az nap alkonyatkor.

Teljes pompában állt
Még a rózsa szirma,
S engem már elhagyott
Csalfán a kis Irma.

Bő torok.

Egy elszegényedett gazda elment az orvoshoz s arra kérte, vizsgálná meg torkát. Az orvos elővette a gégetük-röt, s nézi az ember torkát; de miután benne semmi bajt felfedezni nem tudott így szólt:

— Nincs ennek, barátom semmiféle baja!

— Csudálom, — válaszolá a paraszt, — pedig már négy ökör, két ló és egy házhely csúszott le rajta.

Forditva

Egy ur találkozik egyik barátjával, a kinek éppen akkor tájban folyt a válópöre.

— Hova, hova?

— Nőmhöz.

— Hogyan! — hát nem vált el tőle?

— De igen, hanem azóta jó lábon állunk egymással.

Oszinte.

Vendége volt a falusi jegyző a papnak és elaludt az ebéd végén. A pap felköltötte, hogy hallgatná meg vasárnap elmondandó prédikációját.

— Köszönöm, — válaszolt a notárius, — elalszom én a prédikáció nélkül is.



Egy gazdag ember kicsiny fiának lovat és kutyát vett ajándéknak. A házhoz járó ismerősök gyakorta tették próbára e két kedvenc tárgy elkérésével a gyermek jószívűségét. Egy izben egy ismerős ur elkérte tőle mind a két állatot.

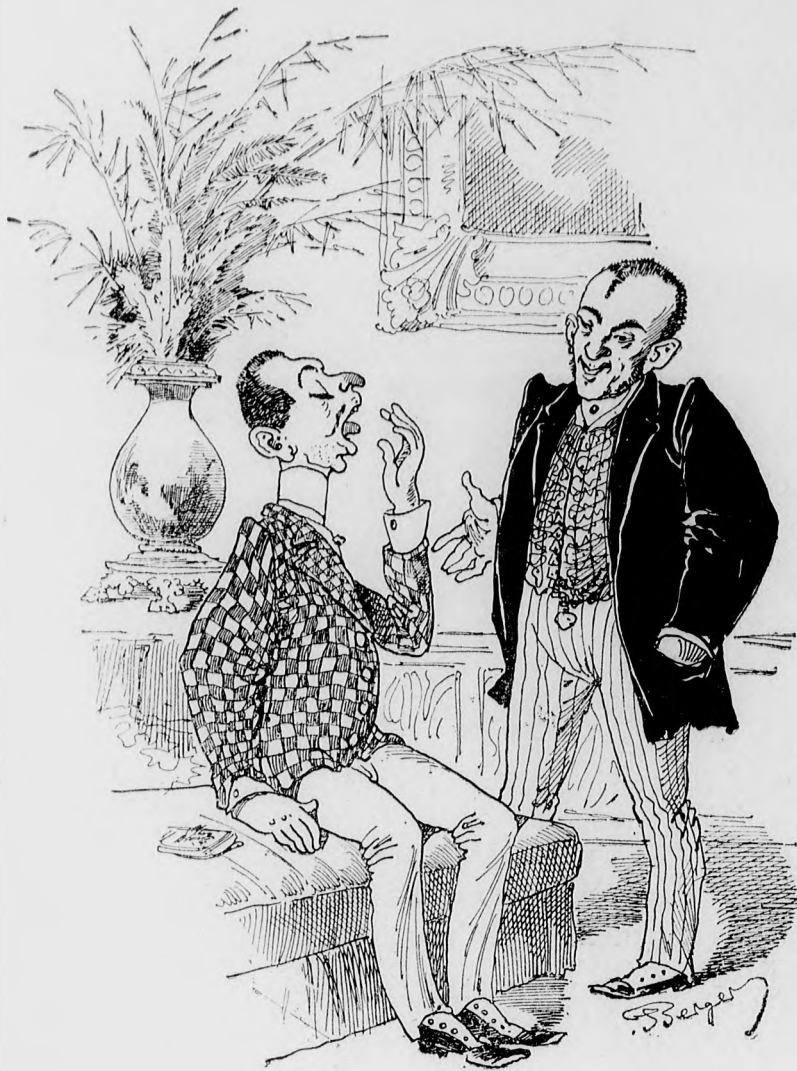
— A lovat odaadom, de a kutyát nem, — szólt a kis fiu.

— Miért nem adod a kutyát is? — kérde édes anyja.

— Mert rá akarom uszítani, ha a lóért jön, — volt a válasz.

Stilistika.

Figyelmeztetés! Az, a ki azt, a ki ezt, a mi ezen kertben terem vagy termend, megsemmisítendi, megsértendi vagy elviendi, beviendi vagy feljelentendi, megjutalmaztattatand. *Az előljáróság.*



Panaszkodik az egyik szomszéd a másiknak, hogy unja magát, nem tudja, mit csináljon, olyan lassan mulik az idő.

— Tudja mit csináljon? — mond a másik. Irjon alá néhány váltót, és majd meglátja, olyan gyorsan mulik az idő, hogy azt se fogja tudni, hová lett?

Szivósság.

Szivós ember ez a Mózsi,
Igy költik a hírét.
Tán azért, mert sok szegénynek
Szítta ki már vérét.

A bünbak.

A székesfehérvári sorompónál egy időben szokás volt a vidékről bejövők neveit följegyezni. Egy alkalommal három utazó diák érkezvén a sorompó elé, előzetes összebeszélés folytán neveiket ilykép vallották be: Kedd István, Szerda Mátyás, Csütörtök Ambrus. A sorompógazda haragos szemmel nézte végig a tréfálkozókat s csak a kaputrokknak köszönhették, hogy egy kis ütlemben nem részesültek. Nemsokára utánuk jött egy Tolnamegyei szűrös atyafi, a ki becsületes igazi nevét bemondván, magát Péntek Jánosnak nevezte. Alig mondta ki azonban nevét, a sorompónál alkalmazott két közeg, az előbbi tréfa folytatását látván a dologban, ugy helyben hagyták szegény Pénteket, hogy nagy sokáig emlegette fehérvári kalandját.

Kétértelmű.

— Imádom, Olga! Legyen nőm! . . .
 — Istenem, miért gondol épen erre, hiszen még olyan fiatalok vagyunk!

A váltó.

Gyakran megtörtént Kis Imrével, mint minden gavallér fiatal emberrel, hogy elfogyott az apró pénze, nagy meg nem volt. De se baj! Ott volt Miska bácsi, a gazdag nagybátya, a ki szívesen kisegítette pénzzavarából, és kit csak az bosszantott nagyon, hogy mikor Imre öccse hozzá fordult segítségért, a kérést mindig megtoldta azzal, hogy «majd megadom», — mikor ugysem volt szándéka azt valaha visszaadni.

Egyszer aztán nálunk is behozták a «váltót». Miska bácsi hallott valamit fülhegygyel annak rendkívüli kötelező voltáról és titokban elhatározta, hogy jöjjön csak az Imre pénzt kérni kölcsön, majd megtréfálja azt a gyereket, hanem most az egyszer nem lesz üres szó a «majd megadom».

Imre nem is váratott magára sokáig. Nehány napra rá beállít szokott kérésével:

— Miska bácsi, adjon 300 frtot kölcsön, majd megadom.

— Adok, öcsém, adok. Hanem annyiszor mondtad már: «majd megadom» és sohasem adtad meg, hogy most már nem hiszek a szavadnak, de írást kell adnod arról a 300 frtről, még pedig váltót.

— Hát ugy is jó lesz, épen van nálam váltó.

Zsebébe nyul, kivesz belőle egy váltóürlapot, s kitöltvén azt, odaadja az öregnek.

— Tessék, hát elfogadja bátyám?

— Elfogadom, öcsém.

— Hát akkor írja ide sajátkezűleg, hogy: Elfogadom N. Mihály m. p. — tanu nem kell váltónál.

Az öreg hűségesen megcselekedte, a mit öccse mondott, kiszámlálta a pénzt, s hamisan mosolyogva a bajszalól, eltette a váltót, gondolva hozzá: No most megfogtalak, gyerek, ha nem fizetsz terminusra, bepöröllek.

A VÁLTÓ.

De a ki a terminus napját elfeledte, az Imre volt. Miska bácsinak pedig olyan jó kedve volt, úgy örült a feledékenységnek, hogy madarat lehetett volna vele fogatni. Nem is igen bolygatta Imrét a terminus elmúltának emlegetésével, hanem a mint két hét múlva gyapjút vitt be Pestre, elvitte magával azt a váltót is s felkereste egyik híres ügyvéd barátját.

— Pert hoztam, barátom! Bepöröljük Imrét adósságért.

— Hát aztán van-e tanu, hogy adtál neki kölcsön?

— Ej, mit tanu! — henczegett Miska bácsi, — kell is váltóhoz tanu.

— Hát váltó-adósság?

— Az hát!

— No akkor nincs baj. Hol az a váltó?

— Itt van.

Az ügyvéd csak nézi egy darabig, aztán szépen összehajítja s e szavakkal adja vissza a bámuló Miska bácsinak:

— Nesze a váltód, süsd meg. Azt az egy tanácsot azonban adom, hogy jól eltedd ezt a váltót, s vigyázz, valahogy az Imre kezébe ne kerüljön, mert majd téged pöröl be 300 frt adósságért.

Lesipuskás.

Rossz házfödél.

— Barátom, javasolj nekem valamit, a mivel az épületeket tartósan földhetném. A mi talajunkból cserepet nem égethetni, a fazsindely rothadékony és könnyen gyúló, a szalma és nád disztelen.

— Tudod mit? ajánlhatnám a pléh tetőt, de ez villámfogó; a papír tetőt, ez drága; hanem szedd össze falutokban az anyósokat, ezeknek se tűz, se ménkü, se idő nem árt.

— Mit gondolsz az istenért? Házamban csak egy van belőlük, mégis örökös mennydörgés, esetepaté van, — hátha még a házam tetejét földném be velük?!



— Pajtás, ha ezt az orvost és ügyvédet együtt látom, mindig egy rablóbandát látok magam előtt.
 — Hogy-hogy?
 — No mert mindig az a két szó jut eszembe: «Pénzt vagy az életedet!»

Őszinte.

Egy idegen ur oda jön egy hordár-hoz és kérdezi, hol van az Y. utca? Az elmond neki vagy hat utcát, a melyen át a kívántba juthatni. Az idegen feljegyzí magának azokat és borralalót adva, távozni készül, de még megáll és kérdezi:

— Nem lehetne talán rövidebben odajutni?

— Ó lehet, csak tessék ezen az utcán keresztül menni, akkor egy térre tetszik jönni, a melynek jobboldalán van a keresett utca.

Az idegen boszusan jegyzi meg:

— Hát miért nem mondta azt *mindjárt*?

— Mert azt hittem, hogy *vezettetni* akarja magát az ur, — válaszolt a hordár.

Házi boldogság.

Minden emberrel megférek,
 Csak egyetlenegygyel nem,
 És ez egyetlen — óh fátum —
 Épen az én hitvesem.

Szükszainál.



Vendég. Micsoda dolog ez, én ugy rendeltem a hideg felvágottat, hogy fele őz, fele pedig borju legyen, de itt az őz kevesebb.
Kellner. Kérem az őz épen fele, hanem a borju több mint a másik fele.

Katonadolgok.



Egy közös hadseregbeli kapitány, ki igen szigorú volt katonáival szemben, a szemle alkalmával németül szólít meg egy magyar közlegényt. Ez egy szót se tudott németül, mire a kapitány nyers hangon azt mondja neki, hogy ha holnap délig nem tud kérdéseire németül válaszolni, huszonöt bottal lakol.

A szegény magyar kétségbeesett volna, ha nem lenne egy derék káplárja, ki őt a kaszárnyába való visszatérése után ily szavakkal vigasztalta.

— Ne félj, mert biz' a kapitány ur csak három kérdést fog hozzád intézni, arra pedig holnapig megtanulhatsz a feleletet. Az első kérdés az lesz, hogy hány év óta szolgálsz; a második, hogy hány éves vagy, s a harmadik, hogy mily nyelven beszélsz: magyarul vagy németül? Az elsőre, — ugymond a káplár, — azt kell felelned, hogy: Zwei Jahre; a másodikra: Einundzwanzig Jahre, s a harmadikra: alle Beide.

Törte ezt a már felvidámult közlegény, de végtére mégis agyába furódott.

Elérkezett a másik nap is, s a katonák ismét kivonultak gyakorlatra a kaszárnyából.

A gyakorló-téren sorba állottak s a kapitány megteszi a szokott szemlét. Ezuttal szemei a szokottnál jobban kimeredtek s keresni látszottak valakit.

De most!... A ló megállott s a kapitány egy közlegénytől, kit tetőtől talpig lemért, harsány hangon kérdi:

— Wie alt ist er?

— Zwei Jahre, — mond a közlegény.

A kapitány ránczba szedi homlokát s szeméit jobban a közlegényre szegezve, folytatja:

— Wie lang dient er?

— Einundzwanzig Jahre.

Itt kifogyott a kapitány türelme s így szavakban tör ki:

— Jetzt weiss ich nicht, bin ich ein Narr oder er?

— Alle Beide, — fejezé be a baka.



A szépség papírpénz, melynek csak addig van értéke, míg meg van hozzá az érzelem: az ifjuság.

A zsugori azért él oly szegényesen, mert fél, hogy elszegényedik.

A mai turnürös, vattás világban az öltözködés és vetkezés közt csak az a különbség, hogy öltözködésnél azt rejti el a nő a mije nincs, vetkezésnél azt mutatja a mije van.

A csók a szerelem nemzetközi nyelve.



Igló, Sz. I. Jobbnál jobb adomák szemenszedett gyűjteménye. Egészséges magyar humortól duzzad mindenike. Mielőbb napvilágot látnak, hogy a többiek se maradjanak sokáig az ismeretlenség homályában. — Tab, L. S.

Ketteje már nem egészen ismeretlen előttünk, de a harmadik nem csak új, hanem jó is. A naptárba szánt képeket a napokban küldjük. — Nagy-Szalonta, Sz. L. A siller-fordítást már sokan közölték, fölmelegítése aligha találkoznék olvasóink tetszésével, a többi pezseg, mint az új bor. — Nagy-Enyed, M. Á. Verselése gyakorlatlan kézre vall s átdolgozására nem érünk rá. Lássuk a prózát! — T.-Roff. Gy. A jóízű adomákból valamint a képtárgyakból is válogatunk (van, mibe!), de a hexameterek sántitnak. — Trom Péter. A cserével mi csak nyertünk. — Szeghalom, K. K. B. Szellemben és humorban bővelkedő küldeményét köszönettel vettük. Választásunk a tárgyilagossá esett, «a végzet» előtt meg kell hajolnunk. — Budapest, Sz.—y. Kissé vaskosan végződik. Ilyenmü dolgozatoknak különben nem vagyunk szűkben. — Budapest, E. Gy. Terjedelmesebb és szaftosabb, hogy sem közölhetnők. — Több kéziratról a jövő számban.

Bondy B. festészeti és szobrászati vállalkozó azon kitüntetésben részesült, hogy Natália szerb királyné személyesen rendelte meg nála életnagyságu arczképét. A festmény egy kis fénykép után e napokban készült el és állítottatott ki Bondy B. Andrassy-ut 15. sz. helyiségében, s a nagy közönség meggyőződhetett róla, hogy a festmény élethű és művészi kivitelű.

Felelős szerkesztő: Bartók Lajos.

Franklin-Társulat könyvnyomdája, Budapest, egyetem-u. 4.

(A képek WEINWURM A. műintézetében készülnek.)

— Hogy a földön örömet találjunk, szükséges mindenekelőtt, hogy a testet jólérzet hassa át, a mit egészségnek nevezünk s melyet csak a beteg tud eléggé méltányolni; így ír egy évek óta szenvedő idegbeteg, Leonhardt H., ki Elsassban hivatalnok: Az ön Eleterősítő italának jótékony hatása van, mert mióta használom, egy előttem azelőtt ismeretlen jólérzet hat át. Valódi minőségben csak védjeggyel (kereszt horoggal) üvegenként á ¼ Ltr. 3 Mk., ½ Ltr. 5 Mk., ¾ Ltr. 9 Mk. a hirdetéseink közt megnevezett raktárakban kapható.

Előfizetési felhívás.



Baczellussal ragyon a levegő tele,
Ki csak rá gondol is, fáj a gyomra bele;
De ha vig kaczajra nyíl az ember ajka,
Nincs az a bacillus, mely kifogna rajta!
Azért üssön közénk bármi czifra járvány:
Legjobb doktor marad élces Urambátyám.
Hol ő bekopogtat, pusztul baktérium —
Ilyet nem produkál semmi daktérium!
Szíves ember, magát nem sokat hivatja,
Ki ir neki, azt ő rögtön látogatja;
S ha kinek küszöbét megérinté lába,
Fertályesztendeig ott is marad nála,
És az alatt vicczel, adomázik sokat,
De utiköltségre kér 2 forintokat!

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Október—december évnegyedre ... 2 frt.

Előfizetések, legcélszerűbben postautalvánnyal az Urambátyám kiadóhivatalába küldendők, Budapest, IV. hatvani-utca 3. sz.

Teljes számú példányokkal (január 1-től) még szolgálhat

Az Urambátyám kiadóhivatala.

!! Legalkalmasabb karácsonyi ajándék !!

Olajfestésű arc képeket fényképek után

művészi kivitelben készít, a tökéletes hasonlatosságért kezeskedik, s bármily nagyságban, a legkisebb fénykép után is festve, szállít a már nagy elismerésnek örvendő Francia-magyar kereskedelmi vállalat festészeti, szobrászati és műiparozások számára berendezett műterem.

BONDY B. üzlettulajdonos, Budapest, VI.,
Andrássy út 15. C. szám alatt.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

A mohai **ÁGNES** savanyúvíz

folytonos használata mint

IVÓVÍZ járványos betegségek

alkalmával kitünő szolgálatot tesz.

Friss töltésben mindenkor kapható

Édeskuty L., m. kir. udvari ásványvíz-
szállítónál Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.



Valódi csak ezen
védjeggyel.

Dr. LIEBER tanár

ideg-erősítő gyógyitala

bármely, még a legmakaesabb idegbajoknak tartós, gyökeres és biztos gyógyítására. Minden gyöngeségi állapotok, sápkór, szív-szorongás, fejfájás, fejköszvény, szívdobogás, gyomorhaj, emésztési zavarok stb. tartós meggyógyítása.

Az ideg-erősítő gyógyital, mind az 5 világrész legnemesebb növényeiből, az orvosi tudomány legújabb tapasztalatai alapján egy elsőrangú szaktekintély által összealkottatva, ennek következtében teljes biztosítékot is nyújt a fentebbi bajok megszüntetése tekintetében. Minden bővebb tudni-valót elmond a minden üveghez mellékelt körlevél. Ára ½ üvegnek 2 frt, egész üveg 3 frt 50 kr., a díj beküldése vagy utánvét mellett.

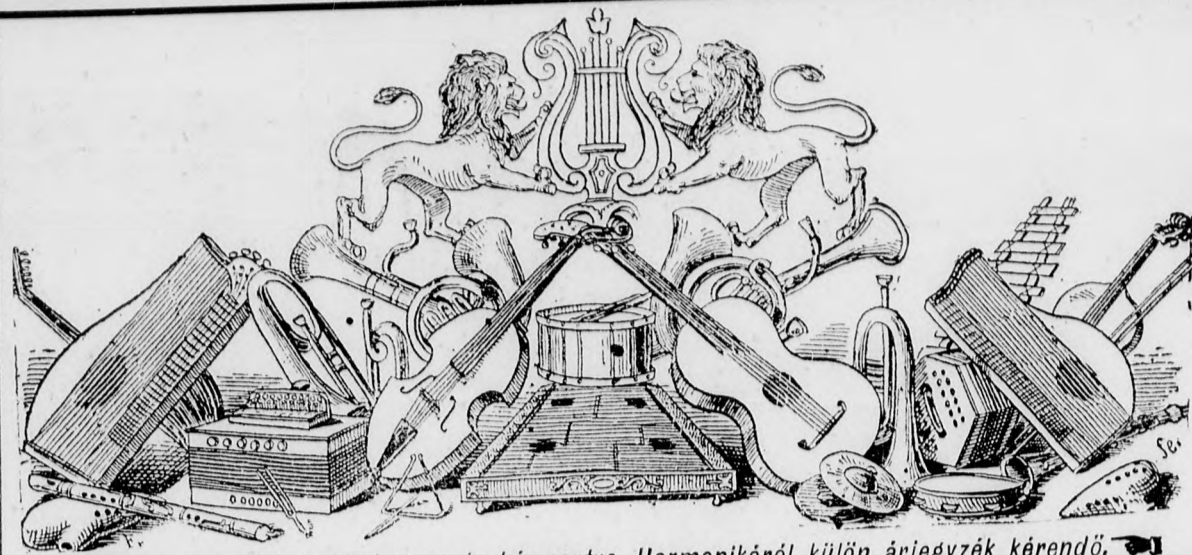
Főraktár: Fanta Miksa gyogysz. Gyogyszertár az egyszarvuhoz Prágában.

Raktárak: Török J. gysz. Bpest, király-u. 12, Moldoványi gyogysz. Bpest, fazekas-tér 3. sz. Csillag és Társa Budapest, király-utca 26.

HIRDETÉSEK AZ "URAMBÁTYÁM"

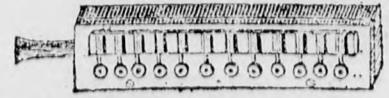
czimü humorisztikus hetilap

részére felvételnek a kiadó-hivatalban, d. u. 3-6-ig, Budapest, IV. ker., hatvani utca 3. sz., II. em.



Altalános árjegyzék ingyen és bérmentve. Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

Legújabb harmonika fuvola



12 billentyűvel, igen finom hangokkal, melyek a szípkába való könnyű befúvás által működnek. Igen ajánlható mindenkinek kicsinynek és nagyoknak egyaránt alkalmas. Zongora kíséretre használható. Igen kellemes mulattató eszköz. Ára 2 fnt. Szétküldés utánvétel mellett.

STERNBERG ÁRMIN

hangszergyára Budapesten, kerepesi-ut 36-ik szám, a Rókus-kórházzal szemben.

Magyarország összes iskoláiban használt ISKOLAI KÖNYVEK

rendkívül olcsó áron kaphatók

Müller A. antiquarkönyvkereskedésében.

Különösen ajánlja az egyetemi hallgatók figyelmébe
egyetemi tankönyv-kikölcsönző intézetét,

mely által bármely egyetemi tankönyv tetszés szerinti időre csekély árért kölcsön kapható

Müller A. antiquarkönyvkereskedésében.

Egész könyvtárakat,

valamint egyes jobb munkákat folyton a legmagasabb áron vásárol és bárhol hirdetett könyveket olcsón árusít el

MÜLLER A. antiquar-könyvkereskedése

Budapest, kecskeméti utca 8. szám.

Felhívás előfizetésre!

1886. október 1-én egész évi előfizetést nyitunk a

MERCUR

hiteles sorsolási tudósító

tizenhatodik évfolyamára.

A «Mercur» magyar-német szövegben havonta 2—3-szor, esetleg gyakrabban is jelen meg és pedig közvetlen minden huzás után.

A «Mercur» pontosan, kimerítően és megbízhatóan közli a huzási lajstromokat és ezáltal 16 évi fennállása óta a sorsjegytulajdonos közönségnek legkedveltebb és nélkülözhetlen organuma lett.

A «Mercur» nemcsak a bel- és külföldi sorsjegyek huzási lajstromát közli, hanem hozza minden huzás után a hátralékokat sorozatok és szám szerinti beosztással, mely beosztás a sorsjegyek revisióját lényegesen megkönnyebbiti.

WIRTH JÁNOS

16 év óta fennálló

arany-, ezüst-, ékszer- és óragyár - raktára
BUDAPESTEN

IV., hatvani utca 12. sz. a nemz. casino kapujával szemben.

Kivonat az árjegyzékből:

Arany gyűrűk ...	2.— 4.— 5.—	Arany garnitúrák ...	15.— 20.—
Gyémánt gyűrűk	8.— 10.— 15.—	Gyémánt " ...	80.— 100.—
Brillánt gyűrűk	20.— 30.— 40.—	Brillánt " ...	150.— 200.—
Arany fülbevaló	1.50 2.— 3.—	Arany óralánc rövid	16.— 20.—
Gyémánt " ...	12.— 15.— 20.—	" " hosszú	25.— 30.—
Brillánt " ...	40.— 50.— 60.—	" Collir láncz ...	5.— 8.—
Coráll " ...	3.— 4.— 5.—	" kereszték ...	2.— 3.—
Zománcoz " ...	2.— 3.—	Gránát kereszték ...	1.— 2.—
Arany broche ...	6.— 7.—		
Coráll " ...	4.— 5.—		
Divat " ...	4.— 6.—		
Arany karperecz	20.— 25.— 30.—		
Zománcoz " ...	5.— 6.—		
Gránát karperecz	4.— 5.—		

Nyakkendő tűk.

Arany, ezüst, gyémánt 5.— 6.—
Ezüst óraláncz ... 3.— 4.—

Valódi svájci órák két évi jótállással.

Ezüst henger-óra 1 fed.	— 9.—	Arany rem.-óra 2 fed.	50.— 60.—
" " " 2 " "	— 12.—	" chron.-rem. 2 " "	— 200.—
" horgony " 1 fed.	— 14.—	" női óra 1 " "	— 18.—
" " " 2 " "	— 16.—	" " " 2 " "	24.— 30.—
Metall v. nickl rem.-óra	8.— 10.—	" " remont. 1 " "	28.— 30.—
Ezüst rem.-óra 1 fed.	14.— 16.—	" " " 2 " "	35.— 40.—
" " " 2 " "	18.— 20.—	Arany női remont.-óra	
Arany férfi-óra 1 " "	— 35.—	2 fed. zománcozva	40.— 50.—
" " " 2 " "	40.— 45.—	Arany női remont.-óra	
Arany rem.-óra 1 " "	40.— 45.—	2 fed. gyém. kövekkel	50.— 60.—

Részletes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

20 frton felüli megrendeléseknél szabott áraimból 3% engedményezek.

A raktáramból származó tárgyak mindegyike a magyar kir. fémjelző hivatal által felülvizsgálva és törvényszerűen fémjelvezve van. A drágakövek valódisága és súlyáért vevő írásbeli jótállást kap. — Minden szakmába vágó cikk dus választékban található raktáromon. — Vidéki megbízások lelkiismeretes és gyors elintézésére kiváló gondot fordítok és meg nem felelő tárgyakat készséggel kicserélek. — Levélbeli kérdezősködésekre szívesen és kimerítően válaszolok.

Mindenféle ezüstmű a legnagyobb választékban.

Nálam vásárolt órákért 2 évi írásbeli jótállást vállalok.

Pénzügyi rovatában a «Mercur» fontos információkat közöl, melyek tágas és folyvást növekedő olvasóközönségnek elismerését kivívták maguknak.

A «Mercur» szerkesztősége mint eddig, jövőben is mindent el fog követni, hogy tökéletesség tekintetében, a mostani színvonalát fentarhassa.

Olvasóinak és előfizetőinek érdekeit előmozdítani a jövőben is a «Mercur» főtörekvése marad.

Ezen vezérelv fogantatásából már múlt évben a «Mercur» alakját lényegesen nagyobítottuk és a szerkesztőséget elismert kitűnő erőkből állítottuk össze.

A nagyobbított alakja és gazdagabb tartalmával összekötött nagyobb áldozatok dacára a «Mercur» előfizetési ára változatlanul marad és pedig bérmentesen hához küldve vagy posta utján

egy egész évre csak 2 forint.

A „MERCUR” kiadóhivatala
Budapest, Dorottya-utca 12.

Felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk mai számában hirdetett Wirth János ékszer- és óragyári raktárára, mely 16 évi fennállása óta, ugy a főváros, mint a vidék kedvenc ékszerbevásárlási helye.